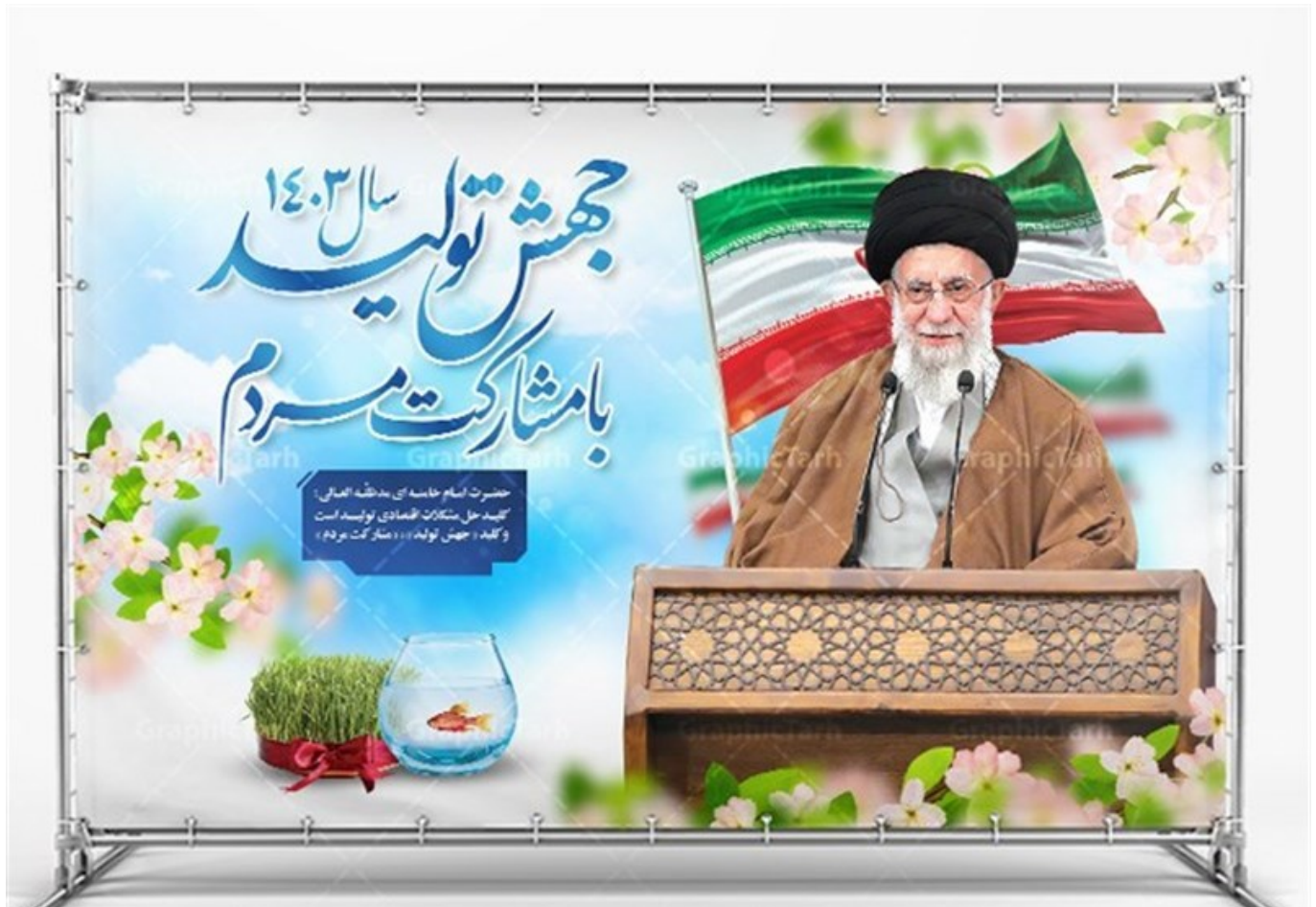

الزامات جهش تولید با حضور مردم؛ دولت فقط ریل گذار است

شناسه خبر : ۱۳۹۸۳۰ جمعه ۳ فروردین ۱۴۰۳ - ۰۹:۳۳

رئیس اتاق اصناف تهران گفت: برای جهش تولید باید مردم پای کار باشند، به معنی کامل بخش خصوصی را توانمند کنیم که بتواند در موضوعات مختلف با انعطاف و پویایی که دارد اقتصاد را سامان دهد و دولت فقط سیاست گذاری، ریل گذاری و نظارت کند.

به گزارش موج خبر، گفتگوی ویژه خبری با موضوع نقش اصناف در مردمی سازی اقتصاد میزبان آقایان حمیدرضا رستگار - رئیس اتاق اصناف تهران، محمود بنانژاد - دبیر کل اتاق اصناف ایران و ایوب فصاحت - سرپرست سازمان تعاون روستایی بود.

سوال: آقای رستگار با توجه به این که اتحادیه‌های تولیدی هم زیرمجموعه‌ی اتاق اصناف هستند ظرفیت‌های اصناف برای

جهش تولید چیست؟

رستگار: رهبر معظم انقلاب شعار سال را جهش تولید با مشارکت مردم گذاشتند و به هر حال موضوعات اقتصادی و بحث اقتصاد که مهم‌ترین موضوع در سال‌های گذشته و سال 1403 هست، مورد تایید رهبر معظم بوده و تاکید کردند که حتما و حتما باید موضوع تولید سرفصل مسائل مهم کشور قرار بگیرد. رشد تولید و بحث جهش تولید ابزار خودش را لازم دارد و نیازمند این است که مسئولان توجه ویژه‌ای به آن داشته باشند. در هر صورت در بخش خصوصی و اصناف، با توجه به این که یکی از موضوعاتی که اصناف در آن حوزه فعال هستند بحث تولید است، اصناف اساسا در سه حوزه تولید، توزیع و خدمات فنی ارائه‌ی خدمات دارند و اکنون مهم‌ترین مسئله‌ی ما همانطور که تاکید کردند رهبر معظم انقلاب موضوع تولید است، اگر توجه ویژه‌ای به بحث تولید بشود دقیقا اشتغال ایجاد می‌شود و در اشتغال ثروت ملی افزایش پیدا می‌کند من فکر می‌کنم که در این حوزه ما باید برنامه ریزی خاصی داشته باشیم.

سوال: مصداقی اگر بفرمایید با توجه به این که اتحادیه‌ها زیرمجموعه‌ی اصناف هستند اتحادیه تولیدی هم هستند، مصداقی بفرمایید که چه کاری باید انجام بشود.

رستگار: همانطور که می‌دانید تولید ابزاری را لازم دارد و تسهیلاتی را لازم دارد و حمایت‌هایی را لازم دارد که اگر توجه بشود به این ابزار و حمایت‌های کلی که باید بشود اگر انجام بشود قطعاً کسانی که در این حوزه آمادگی دارند یا استعداد دارند یا توانمندی‌هایی را دارند این‌ها می‌توانند برای تولید برنامه ریزی دقیقی انجام بدهند یا برای ادامه‌ی کارشان با رفع موانع طرف دولت و ایجاد قوانین تسهیل‌گری قطعاً می‌توانند به آن نقطه‌ی مطلوب برسند.

سوال: مهم‌ترین این ابزار چیست؟

رستگار: مهم‌ترین مسئله رفع موانع است. ما اگر بخواهیم مصداقی بیاوریم برای تامین منابع مالی خودشان یا برای تامین منابع تولید خودشان قطعاً یکسری مشکلاتی وجود دارد. مواد اولیه برای تامین مواد اولیه که به هر حال مهم هست در تولید ما بعضاً می‌بینیم که کارخانه‌های ما یا تولیدکننده‌های ما یا اتحادیه‌هایی که در آن حوزه فعالیت می‌کنند با مشکلات متعددی مواجه هستند، اگر در بازاری که بازار آرام نباشد یعنی بازاری که متلاطم باشد و مشخص نباشد که آینده‌ی این تولید و این که چه مقدار باید تولید بشود و چگونه می‌خواهد توزیع بشود یا بحث صادرات که به هر حال جزء برنامه ریزی تولیدات است به چه روش و با چه متد و برنامه ریزی می‌خواهد انجام بشود این‌ها موضوعاتی است که معمولاً همکاران ما در اتحادیه‌ها و صنوف مختلف با آن به مشکلات متعددی برخورد می‌کنند.

سوال: یعنی شما می‌فرمایید که اگر موانع روبه روی تامین مواد اولیه مرتفع بشود برای تولید کنندگان کمک خواهد کرد به تولید؟ درست است؟

رستگار: بله دقیقا اگر آن مواد اولیه و آن ابزار لازم یعنی منابع مالی که لازم است برای تولید اگر این‌ها تامین بشود و

توجه بشود به آن که تولید کننده طبق چه برنامه‌ای با چه میزان تولید باید در یک سال طی بکند اگر این‌ها مشخص بشود دقیقاً می‌توانند برنامه ریزی دقیقی داشته باشند همکاران ما.

سوال: برویم به استودیوی مشهد آقای بنانژاد در این استودیوی ما هستند خدمت شما هم خداقوت می‌گویم آقای بنانژاد نظر شما در این باره چیست؟ ظرفیت‌های اصناف و اتحادیه‌های زیرمجموعه برای جهش تولید چیست؟
بنانژاد: شعاری که امسال طراحی شد و اعلام شد به نظر من شعار بسیار هوشمندانه‌ای است که با توجه به این که در چند سال اخیر صحبت اقتصاد همیشه بوده و امسال مشارکت مردم و اقتصاد مردمی در اولویت قرار گرفته، به نظرم نقش اصناف به عنوان بخش وسیعی از حوزه‌ی اقتصادی می‌تواند بسیار مهم باشد، بعد اول آن این است که همانطور که مستحضرید از حدود تقریباً سه میلیون و 200 هزار واحد صنفی که در سراسر کشور دارند فعالیت می‌کنند، نزدیک 600 هزار واحد صنفی تولیدی وجود دارند که این 600 هزار واحد تولیدی از حوزه‌های مختلف مثل مواد غذایی، از شیرینی و شکلات گرفته تا پوشاک، کیف و کفش، مبلمان و بسیاری از اقلام دیگری که گاهی به صورت انحصاری و شاید بخش عظیمی از آن‌ها در حوزه‌ی اصناف تولید می‌شود دارد اصناف در این حوزه نقش آفرینی می‌کنند.
به هر حال اگر می‌خواهیم که تولید را توسعه بدهیم یا به تعبیرمقام معظم رهبری آن چیزی که بعنوان جهش در تولید هست، تقویت و رشد این بخش است، همانطور که آقای رستگار فرمودند حمایت از این بخش واحدهای صنفی خردی که در حوزه‌ی تولید دارند فعالیت می‌کنند برای تامین مواد اولیه‌شان، برای سرمایه در گردش‌شان بسیار می‌تواند موثر باشد در توسعه و جهش تولید در این بخش. این یک بعد است که بالاخره واحدهای صنفی تولیدی و اصنافی که به صورت تولیدی فعالیت می‌کنند قطعاً جای رشد زیادی را دارند.

از بعد دیگر نقش اصناف را اگر نگاه بکنیم می‌بینیم که اصناف بعنوان آخرین حلقه‌ی زنجیره‌ی تولید یا زنجیره‌ی توزیع در کالاها هستند، یعنی جایی که می‌تواند ویتترین کالاهای تولید داخل باشد، ساخت ایران وقتی انجام می‌شود بالاخره باید این عرضه در سطح بازار به صورت وسیع فرهنگ سازی این به صورت گسترده در سطح جامعه اتفاق بیفتد و مردم هم کمک بکنند که کالای ایرانی را با کیفیت بهتر انشاالله و با قیمت مناسب‌تر از تولید کننده‌ی داخلی بخرند این جا نقش اصناف می‌تواند بعنوان بازار این کالا یعنی بازار کالاهای تولید داخل هم نقش اساسی ایفا بکند.

سوال: این بخش چه می‌تواند باشد؟ یعنی اصناف می‌توانند در این باره چه کاری انجام بدهند؟
بنانژاد: ما در حوزه‌های مختلف الان بازار داریم، بازارهای توزیعی را داریم، توزیعی‌های ما در حوزه‌ی لوازم خانگی، در حوزه‌ی پوشاک، در حوزه‌ی کالاهای تولید داخل هر قلمی را که بفرمایید بالاخره تولید کننده صرفاً تولید را انجام می‌دهد تا مرحله‌ی عمده فروشی، از آنجا به بعد هست که حوزه‌ی اصناف ورود پیدا می‌کند یعنی جایی هست که اصناف باید این کالای تولید داخل را به مردم عرضه بکند، قاعدتاً مزیت‌های رقابتی مزیت‌هایی که نسبت به کالاهای خارجی

می‌تواند داشته باشد چه از لحاظ قیمتی و چه از لحاظ کمیتی و کیفیتی و همچنین آن زمینه‌ی اشتغالی را که در حوزه‌ی تولید ایجاد می‌کند می‌تواند برای مردم نمایان بکند و در اصل ارائه بکند که مردم هم از این ظرفیت استفاده بکنند این بعنوان نقش ویتروینی هست. ما این بحث مشارکت مردمی را که فرمودند، به نظرم یک بخش آن این جا است که مردم باید این فرهنگ را در اصل گسترش بدهند برای خودشان که استفاده از کالای تولید داخلی و کالای ساخت ایران را حتما استفاده بکنند جایی که تولید کننده‌ی پوشاک ما که الحق و والانصاف تولید پوشاک بسیار با کیفیتی را دارد الان ارائه می‌کند مجبور نشود که برند یا مارک یا آن لوگوی خارجی را روی کالای خودش بزند تا بتواند کالای خودش را بفروشد.

سوال: برای این که از این موضوع جلوگیری بشود چه کاری باید انجام بشود دقیقا؟

بنانژاد: اول این که در بخش تولید ما باید تولیدمان با کیفیت و با کمیت مناسب در اختیار مردم قرار بگیرد، دوم این که مردم ما هم این جا واقعا مشارکتشان خیلی نقش ایفا می‌کند یعنی جایی هست که وقتی مردم مراجعه می‌کنند اگر تفاوت برندی را می‌بینند یک برند داخلی یا برند خارجی، گاهی می‌بینیم که مراجعه می‌کنند و آن برند خارجی را می‌گیرند در جایی که همان برند خارجی هم ممکن است کالای تولید داخل باشد ولی با یک مارک خارجی، ما بعضا به بعضی از تولید کنندگان داخل مان که مراجعه می‌کنیم می‌گوییم چرا کالایی که با این کیفیت تولید می‌کنید این مارک خارجی را روی آن می‌زنید می‌گویند مردم از این استقبال بیشتری می‌کنند.

سوال: شما روی بحث فرهنگ سازی تاکید دارید درست است؟

بنانژاد: بله این یک بخشی هم فرهنگ سازی است که انشاالله باید جا بیفتد.

سوال: باز هم خدمت شما خواهیم بود، از مشهد برویم به آران و بیدگل آقای فصاحت آنجا حضور دارند، آقای فصاحت سازمان تعاون روستایی چندین اتحادیه و تعاونی زیرمجموعه دارد که در واقع بخش مردمی و غیر دولتی سازمان تعاون روستایی هستند، چه شرایطی باید فراهم بشود که این اتحادیه‌ها و تعاونی‌ها با تمام ظرفیت فعالیت کنند و بیش از پیش به کمک تولید بیایند؟

فصاحت: سازمان مرکزی تعاون روستایی ایران با حدود 9 هزار تشکل فعال یکی از بزرگترین شبکه‌ی خصوصی فعال در بخش کشاورزی هست که دو هدف اصلی دارد، هدف اول، توزیع نهاده‌های بخش کشاورزی و هدف دوم، خرید محصولات تولیدی کشاورزان عزیزمان بخصوص در روستاها و البته در شهرها هم هست که کار بازاریابی و بازاریارسانی محصولات کشاورزی را دارد. من فقط یک دو سه تا آمار را خدمت شما عرض بکنم در سالی که گذشت قریب 8 میلیون و 200 هزار تن محصول تولیدی کشاورزان عزیز را که شامل حدود تقریبا 36 درصد تولید گندم کشور بود شبکه خریداری کرد قریب سه میلیون تن نهاده را در سال گذشته نهاده‌های دامی را فقط ما توزیع در بین کشاورزان و روستاییان عزیز داشتیم و قریب همین میزان هم توزیع نهاده‌های سایر نهاده‌های بخش کشاورزی. اگر ما بخواهیم به دو نکته‌ی اساسی

که هم مورد تاکید مقام معظم رهبری و رئیس جمهور محترم اشاره بکنیم در این شبکه ما با تقریبا حدود بدنه‌ی تقریبا دو هزار و 400 نفری در حوزه‌ی دولتی یک مدیریت حدود 42-43 هزار نفر بخش خصوصی مدیریت شبکه‌ای را برعهده دارند و این نشان می‌دهد که با حدود دو هزار و اندی بدنه‌ی دولتی یک بدنه‌ی عظیم خصوصی دارد فعالیت بسیار زیادی را در شبکه‌ی کشاورزی ایران نقش ایفا می‌کنند.

اگر بخواهیم در این سال که مزین به عنوان سال جهش تولید با مشارکت مردم هست در بزرگترین بخش خصوصی کشاورزی ایران، سازمان مرکزی تعاونی روستایی با تعاونی‌های زیرمجموعه اش که مصطلحا شبکه‌ی تعاونی روستایی هست توانمندسازی مالی داشته باشیم که بتوانند در حوزه‌ی خرید و عرضه‌ی نهاده‌های بخش کشاورزی نقش خود را به نحو احسن ایفا بکنند، ایجاد یک شبکه‌ی یکپارچه‌ی اطلاعات شبکه‌ی تعاون روستایی هم یکی از ابزارهای لازم دیگر است که می‌تواند هم شفاف سازی در این حوزه را برعهده داشته باشد و هم از طریق این بازنگری در نوع مدیریت شبکه‌ی خصوصی خدمت رسانی بهتری را به کشاورزان عزیزمان در شهر و روستا داشته باشد.

بحث دیگری که ما باید به آن توجه داشته باشیم توانمندسازی بازرگانی این شبکه‌ی بسیار عظیم است که ما باید با آموزش‌هایی که انجام می‌دهیم و حمایت‌هایی که دولت از این بخش می‌کند با حضور و بسترسازی مناسب بتوانیم آنها را در بستر بازرگانی یک بازرگان خوب و یک بازاریاب خوب را داشته باشیم که در زمان تولید محصول کشاورز بتوانند محصولات کشاورز را بازاریارسانی و بازرگانی بکنند.

مطلب بعدی در حوزه‌ی نظام‌های بهره برداری کلان است که ما باید این نظام خرد و دهقانی که الان تقریبا در اکثر کشور ما بیش از 80 درصد نظام بهره برداری ما در حوزه‌ی کشاورزی نظام بهره برداری خرد و دهقانی هست این را به نظام بهره برداری کلان تری تبدیل بکنیم که این با مشارکت مردم عزیزمان و همچنین همین تشکلهایی که من خدمت شما عرض کردم حدود 9 هزار تشکل امکان پذیر است.

یک نکته‌ی دیگری که باید اضافه بکنم این است که این شبکه‌ی تعاونی ما یک شبکه‌ی تعاونی فراگیر است یعنی در همه روستاها این شبکه وجود دارد و همه‌ی کشاورزان عزیزمان در آن عضو هستند و به گفته‌ی رئیس جمهور محترم می‌تواند این شبکه عدالت اجتماعی را و در واقع پیشرفتی را منجر بشود که در کنار این پیشرفت عدالت اجتماعی هم انجام خواهد شد.

سوال: آقای رستگار در واقع جذب سرمایه برای تولید یکی از مبانی اساسا در اقتصاد در واقع اتحادیه‌ها و اصناف حالا زیرمجموعه‌ی اتاق اصناف، در این راستا می‌توانند فعالیت زیادی داشته باشند در راستای جذب سرمایه، چه کارهایی را تا حالا انجام نشده و از این به بعد می‌شود انجام داد برای این جذب سرمایه با هدف افزایش تولید؟
رستگار: یکی از موضوعاتی که به آن کم توجهی شده، ما اصناف بعنوان یکی از بزرگترین تشکلهای غیر دولتی و مردم

نهاد هستیم، یعنی هم از نظر تعداد و هم از نظر سرمایه واقعا سرمایه‌ی زیادی در اصناف وجود دارد هم از نظر مالی و هم از نظر تجربی، این‌ها واقعا به درستی در جای خودش استفاده نشده.

سوال: از کجا؟ از طرف چه کسی استفاده نشده؟

رستگار: پراکنده بوده، بعضا ما بر اساس قانونی که قانون نظام صنفی هست فعالیت‌های مختلفی در حوزه‌های مختلف داریم یعنی یک بخش آن تولید است یک بخش آن توزیع است و یک بخش آن خدمات است. در انجام و اجرای قوانین بعضا در اصناف و در کسبه و در اتحادیه‌های صنفی ما تلاش‌های زیادی شده بود که از این ظرفیت اجتماعی و از این ظرفیت مردمی در حوزه‌های مختلف استفاده بشود، متاسفانه در طی سال‌های گذشته بلکه 40 سال گذشته، 45 سال گذشته، آن نقش آفرینی که باید اصناف داشته باشند در حوزه‌های مختلف نگذاشتند.

سوال: الان انتظار چیست؟

رستگار: الان رهبر معظم انقلاب تاکید کردند که باید اقتصاد مردمی بشود یعنی دست مردم باشد، موانعی که برای مردمی شدن اقتصاد وجود دارد باید برطرف بشود این‌ها تاکیدات رهبر معظم انقلاب بود طی پیامی که برای سال دادند، چه ابزاری باید؟ آیا این ابزار به دست اتحادیه‌ها و اتاق اصناف است؟ یا بخشی که به عنوان بخش دولت هست و ناظر بر موضوعات دولتی است باید انجام بشود؟ این موانع باید برطرف بشود.

سوال: الان می‌فرمایید دست دولت است و باید به اتاق اصناف ...

رستگار: موانعی که ما می‌گوییم ببینید طی سال‌های گذشته واقعا با سختی کسب و کارها اجرا شده است.

سوال: آن ابزار چیست یعنی الان اتحادیه‌ها چه ابزاری داشته باشند که بتوانند جذب سرمایه و افزایش تولید را سبب بشوند؟

رستگار: برای تسهیل گری قانون گذاشتند و ماده‌ی یک و دو قانون تسهیل فضای کسب و کار، ما طی سال‌هایی که این قانون وضع شد تسهیل گری در امور ندیدیم، موانعی بوده است.

سوال: الان دقیقا گره کجاست، مصداقی بفرمایید؟

رستگار: فضای کسب و کار را سخت کردند با ایجاد قوانین، یعنی یک فعال اقتصادی اگر بخواهد یک کسب و کاری داشته باشد، تولیدی داشته باشد، واقعا موانع مختلفی دارد.

سوال: حالا مثلا مجوزها که خیلی هایشان برخط شده، تسهیل شده است.

رستگار: صدور مجوز یکی از این موضوعات است ولی موضوعات دیگری هم داریم که در بحث تسهیلات بانکی یا تأییداتی که باید سازمان‌ها و ارگان‌های دولتی انجام بدهد، متأسفانه این اتفاق نیفتاد، یکی از بزرگترین مشکلات آن رقابت‌های نابرابری هست که بخش خصوصی بعضاً با بخش‌های نیمه دولتی یا دولتی دارد واقعا تأکید قانون اساسی، تأکید رهبر معظم انقلاب، من جلسات مختلفی را در حضور سران قوا بودم تأکید کردند که بخش خصوصی باید حمایت بشود و باید اقتصاد را بخش خصوصی اداره کند ولی در مقام اجرا ما با بدنه‌ی کاری یعنی به میانه‌ی راه که می‌رسیم موانعی وجود دارد.

سوال: شما می‌فرمایید اگر این مشکلات برطرف شود و بخش خصوصی توانمند شود ورود کند این به جهش تولید کمک می‌کند؟

رستگار: جهش تولید بدون حضور مردم امکان ندارد یعنی حتماً باید مردم پای کار باشند، به معنی کل خصوصی شود یعنی واقعاً بخش خصوصی تمام موضوعات را بگیرد، دولت سیاست‌گذاری، ریل‌گذاری و نظارت کند، بخش خصوصی را توانمند کنیم که بتواند در موضوعات مختلف بخش خصوصی به جهت آن انعطافی که دارد، پویایی که دارد با شرایط مختلف خودش را می‌تواند تطبیق بدهد خوب چرا ما از این ظرفیت اجتماعی استفاده نکنیم؟ ما در تمام شئون مختلف اعم از تجارت خارجی، داخلی، بازرگانی، تولیدات اخیراً ما با اتاق تعاون و اتاق بازرگانی جلسه گذاشتیم 3 اتاقی که در بحث اقتصاد موثر هستند تدابیری دیدیم، دبیرخانه مرکزی را تأسیس کنیم همه اینها برای رشد تولید است، در جهش جهش تولید و در جهت اشتغال‌زایی است، در جهت رشد منابع ملی است امیدواریم که بگذارند دولت از ما حمایت کند. به هر حال تأکید رهبر معظم انقلاب این بوده که بخش خصوصی و مردمی را باید در جریان کار بیاورید در ادامه و روند کار باشند، در سیاست‌گذاری باشند، در برنامه‌ریزی باشند، در تمام شئون باید حضور داشته باشند.

سوال: تولیدکننده را که شما هم با آنها بسیار سر و کار دارید چه چیزی بیشتر از همه دلسرد می‌کند که نیاید و حتی اگر سرمایه‌اش را هم داشته باشد وارد آن عرصه نشود؟

رستگار: مهم‌ترین چالش و مشکلی که تولیدکننده‌ها دارند و تمام بنگاه‌های اقتصادی دارند فضای مبهمی است که پیش روی آنها قرار دادند یعنی دقیقاً نمی‌دانند چه اتفاقی قرار است برای تولیدشان بیفتد، آیا حمایت می‌شوند؟ آیا آن سرمایه واقعی که باید تزریق شود در بحث‌های حمایتی آیا انجام می‌شود؟ آیا تولیداتشان را با آن قیمت تمام شده‌ای که برایشان اتفاق افتاده می‌توانند عرضه کنند؟

سوال: تولید یک طرفش بالاخره ریسک است یعنی آن ریسک‌پذیری هم آن کسی که می‌خواهد وارد شود باید داشته باشد.

رستگار: دقیقاً یک اندازه‌ای دارد یعنی دقیقاً هر تولیدکننده و هر کسی که کار اقتصادی می‌کند یک میزانی را برای

ریسک می‌گذارد نه 100 درصد، اگر مبهم نباشد. مهمترین موضوع این است که ابهاماتی برای تولید کنند و وجود دارد مهمترین ابهامات این است که نمی‌دانند هفته آینده، ماه آینده، در طی 6 ماه آینده چه اتفاقی می‌خواهد برای روند کاریشان پیش بیاید، قوانینی که می‌گذارند این قوانین بعضاً بدون اطلاع بخش خصوصی است و اگر هم اطلاع باشد بعد از انجامش است، به صورت ابلاغی است، دستوری است. اینها مانع می‌شود.

نظر بخش خصوصی این است بنده به عنوان نماینده بخش خصوصی عرض می‌کنم که به هر حال این عده و نفرات و این ظرفیت اقتصادی که داریم و می‌تواند در تمام شئون به کمک کشور بیاید، به کمک دولت بیاید چرا از این ظرفیت استفاده نمی‌کنیم؟ چرا می‌گذاریم فضایی را ایجاد کند که در آن ابهام باشد، کار بخش خصوصی باید به بخش خصوصی واگذار شود دولت نظارتش را بکند، دولت ریل گذاری و سیاست گذاری کند، اما کار باید دست بخش خصوصی باشد. مادامی که رقابت ناسالم در بحث‌های اقتصادی وجود دارد و ایجاد قوانینی که رانت برای گروهی درست می‌کند و باعث می‌شود که مزیت‌هایی برای یک گروه داشته باشد اینها ابهاماتی است که وجود دارد.

سوال: می‌فرمایید اینها اقداماتی است که لازم است برای جهش تولید، مجدداً برویم به مشهد مقدس آقای بنا نژاد صحبت کردید از 600 هزار واحد تولیدی زیر مجموعه که اینها دارند با یک ظرفیتی کار می‌کنند. الان ظرفیت غیر فعال این واحدهای تولیدی به طور متوسط چقدر است؟

بنا نژاد: شاید به طور متوسط بگویم این ظرفیتی که در واحدهای تولیدی دارد تولید و فعالیت می‌کند شاید زیر 50 درصد باشد. ما یک بررسی را در واحدهای صنفی تولیدی انجام دادیم آن هم این است که یک سری اشکالات اساسی در تولید دارند الان یک تولید کننده باید به فکر تولید باشد یعنی به فکر توسعه و گسترش تولیدش باشد، باید به فکر تامین مواد اولیه اش باشد، به فکر ایجاد بازارهای جدیدش باشد ولی متأسفانه می‌بینیم اغلب تولید کنندگان به دنبال رفع بسیاری از مشکلاتشان در دواير و دستگاه‌های دولتی هستند مثل بیمه، مالیات و بسیاری از این مسائل دیگر، حالا مسائل استاندارد وجود دارد، بهداشتی و مسائل این چنینی، یک فکر اساسی که در این حوزه انجام شد و یک فرایندی را که ما هم پیگیری می‌کنیم غیر از آن بحث تامین مالی که فرمودند یک جاهایی هم هست که ما اصلاً احتیاج به منابع مالی بیرونی نداریم یعنی با همان منابع مالی درون صنفی که وجود دارد بسیاری از کارها را می‌توانیم انجام بدهیم فقط همانطور که آقای دکتر رستگار هم فرمودند بعضی از موانعی که دستگاه‌های دولتی واقعاً سر راه توسعه تولیدی‌ها می‌گذارند باید رفع شود.

مستحضر هستید شهرک‌های صنفی تولیدی که در نقاط بسیاری از کشور شروع شده و بعضاً به اجرا هم رسیده بسیاری از مشکلات تولید کنندگان را می‌تواند رفع کند مثل ایجاد خوشه‌های تولیدی، ایجاد زنجیره‌های تولیدی که بسیاری از هزینه‌های قیمت‌های تمام شده‌شان را کم می‌کند، هزینه‌هایی که در بحث حمل و نقل است، در بحث انتقال کالا از یک واحد به واحد دیگر است، در هزینه‌های بسته‌بندی، هزینه‌های برندینگ را می‌تواند به صورت مشارکتی در یک شهرک

صنعتی تولیدی رفع کند ولی متأسفانه شاهد این هستیم که برای ایجاد یک شهرک صنعتی تولیدی موانع زیادی را سر راه داریم.

سوال: تفاهمنامه‌ای بین اتاق اصناف ایران با وزارت صمت در همین رابطه امضا شد.

بنا نژاد: بله تفاهمنامه‌ای که اتاق اصناف ایران با سازمان صنایع کوچک و شرکت شهرک‌های صنعتی کشور منعقد کرد قرار شد که ما ایجاد شهرک‌های صنعتی تولیدی را تسهیل کنیم، خوشبختانه با مدیریتی که در آن سازمان انجام شد شهرک‌های صنعتی تولیدی در اساسنامه شرکت شهرک‌ها قرار گرفت و می‌توانند تولیدی‌های صنعتی هم در این شهرک‌ها قرار بگیرند و از مزایای شهرک‌های صنعتی غیر دولتی استفاده کنند.

سوال: الان شهرک‌های صنعتی شکل گرفته است؟

بنا نژاد: بله بسیاری از شهرک‌ها در شهرهای مختلف شروع شده بعضاً به بهره‌برداری رسیده ولی موانع هم فراوان داریم سر این، حالا شما می‌دانید برای ایجاد یک شهرک صنعتی ابتدا بحث تهیه زمین است، استعلام‌های مختلفی که دارد از جهاد کشاورزی، از منابع طبیعی، وزارت مسکن و شهرسازی و ... حدود 24 استعلام مختلف است باید اینها انجام شود، مجوزهایی که باید شرکت شهرک‌های صنعتی صادر کند، تازه بعد مراحل ساختش اتفاق می‌افتد، حالا اینجا ما خواهشی که از دوستان داریم من در بخش قبلی عرایض به ابعاد حضور اصناف و ابعادی که می‌تواند نقش آفرینی کند در تحقق این شعار اشاره کردم، در این بخش می‌خواهم به ابعاد نقش دولت و دستگاه‌های دولتی اشاره کنم، ما شاهد هستیم در حوزه‌های مختلف وقتی کار به حوزه اصناف یا به مردم واگذار شده در بسیاری از مواقع واقعاً موفقیت آمیز این کارها پیش رفته است.

خوشبختانه در همه عرصه‌ها وقتی اصناف پای کار آمده‌اند دیدیم موفقیت‌های خوبی حاصل شده است، اینجا هم امیدواریم امسال بسیاری از این نقش‌هایی که دستگاه‌های دولتی و دستگاه‌های اجرایی دارند با استفاده از ظرفیت اتحادیه‌ها و اتاق‌های اصناف شهرستان‌ها که ما حدود 400 اتاق اصناف در کل کشور داریم در شهرهای مختلف در اقصی نقاط کشور حدود 7600 اتحادیه در سراسر کشور داریم و اینها خیلی خوب می‌توانند به دولت کمک کنند و بخشی از وظایف دولتی را اگر به این واحدها و تشکلهای صنعتی تفویض کنند آنها به خوبی می‌توانند از پس آن بر بیایند و به دولت در جهت جهش تولید کمک کنند.

سوال: این کارکرد شهرک‌های صنعتی را می‌خواهم بیشتر توضیح بفرمایید و این که چطور می‌تواند به رشد تولید کمک کند؟

بنا نژاد: بسیاری از واحدهای صنعتی تولیدی ما در واحدهای غیر استاندارد دارند کار می‌کنند در یک فضاهایی که هم از

لحاظ فیزیکی غیر استاندارد است و هم از لحاظ ضوابطی که ممکن است مثلاً استاندارد داشته باشد، بهداشت داشته باشد، دستگاه‌های نظارتی دیگر ممکن است غیر استاندارد باشد، خوب وقتی در شهر کی قرار می‌گیرند قاعدتاً در یک فضای استانداردتری از لحاظ متر، از لحاظ شرایط ایمنی و بهداشتی قرار می‌گیرند. دوم اینکه از یک سری خدمات اشتراکی می‌توانند استفاده کنند مثل همان که عرض کردم خدمات مشاوران مالیاتی، مشاوران بیمه‌ای و مواردی که بتوانند به صورت اشتراکی از این خدمات استفاده کنند قاعدتاً هزینه آن برای هر کدام از واحدها سرشکن می‌شود و می‌تواند هزینه کمتری را برای آنها رقم بزند.

سوم بحث بسته‌بندی بخش‌های صادراتی، بحث‌های برندینگ است برای کالاهایشان و بحث نشان تجاری که می‌تواند برای کالایشان تولید کنند، از آن طرف هم معافیت‌هایی برای شهرک‌ها وجود دارد معافیت‌های مالیاتی برای مناطق محروم، مناطق برخوردار، خوب به هر حال سال‌هایی را برای معافیت مالیاتی وجود دارد از آن شرایط می‌تواند استفاده کند در اصل تولید کننده نفسی بکشد و بتواند کالایش را به قیمت، تولید بکند و عرضه کند. بازارهای صادراتی را هم وقتی چنین مجموعه‌هایی وجود داشته باشند بازارهای صادراتی بهتری هم می‌توانند پیدا کنند و استفاده کنند.

سوال: آقای فصاحت یکی از وظایف سازمان تعاون روستایی ایجاد صنایع تبدیلی است، صنایع تبدیلی که شکل‌گیری خودشان از یک طرف به رشد تولید کمک می‌کند و از طرف دیگر محصولاتی که بعضاً روی دست کشاورزان می‌ماند را هم می‌تواند جذب کند از آن طریق باز به تولید کمک کند. در این راستا در سازمان تعاونی روستایی چه برنامه‌ریزی است؟ فصاحت: من قبل از اینکه سوال شما را پاسخ دهم نکته‌ای را عرض کنم، ما اصناف بخش کشاورزی را هم در حال تکمیل شدن داریم و انشاءالله تا پایان سال بتوانیم اصناف اتاق‌های کشاورزی ایران را فعال کنیم که آنها هم در واقع یک بخش مهم خصوصی مردمی هستند که انشاءالله بتوانند کمک شایانی به این بخش کنند. در مورد صنایع تبدیلی ما در سالی که در آن قرار داریم یک برنامه آمایش صنایع تبدیلی را بر اساس کانون‌های تولیدی که در کشور داریم در حال برنامه‌ریزی هستیم که انشاءالله بتوانیم در آن کانون‌ها به صورت متمرکز صنایع تبدیلی را ایجاد کنیم هرچند که کارهای نسبتاً خوبی هم از قبل انجام شده ما زیرساخت‌های بسیار خوبی را داریم برای جمع‌آوری محصولات کشاورزی، اما در حوزه صنایع تبدیلی یک مقدار عقب هستیم که در سالی که قرار داریم مهمترین برنامه ما این است که این آمایش انشاءالله تکمیل شود و ما بتوانیم بر اساس کانون‌های تولیدی که در نقاط مختلف کشور انجام دادیم زنجیره‌های تخصصی تولید را بر مبنای زنجیره ارزش تشکیل بدهیم و انشاءالله بتوانیم همه محصولاتی را که کشاورزان عزیز ما تولید می‌کنند در آن کانون‌های تولید هم به صورت سردخانه، فرآوری و سایر موارد را انجام بدهیم.

همین الان که من دارم خدمت شما صحبت می‌کنم محصول سیب زمینی مردم عزیز ما در کل کشور که شاید بیش از 400 هزار تن است برنامه‌ریزی کردیم از حدود یک ماه و نیم پیش که بتوانیم در حوزه صادرات و در حوزه صنایع

تبدیلی بتوانیم مشکل کشاورزان عزیز را برطرف کنیم، منتها ما متأسفانه مسئله‌ای که معمولاً در حوزه تعاونی روستایی اتفاق می‌افتد این است که فقط در زمان‌هایی که بحران در کشور و در بخش کشاورزی ایجاد می‌شود یادی از سازمان تعاون روستایی می‌کنیم و هر اتفاق و هر بحرانی که در هر محصولی ایجاد می‌شود چه در پیاز، چه در سیب زمینی، چه در گوجه فرنگی، چه در سایر محصولات باغی سازمان تعاونی روستایی می‌آید در حوزه میدان و آن زمان که این بحران‌ها برطرف می‌شود معمولاً دیگر حمایت‌های مالی ما دولتی‌ها از بخش شبکه تعاون روستایی به اتمام می‌رسد و یادی از آنها نمی‌کنیم در حالی که اگر ما در شرایط و در زمان تولید محصول بتوانیم این تشکلهای را به نوعی حمایت مالی کنیم و یک نکته هم این که بعضی از عزیزان حوزه بانکی خصوصاً بانک مرکزی همیشه اذعان دارند که نقدینگی را کنترل کنند، اما در حوزه بخش خصوصی و شبکه‌ای که ما داریم واقعا رشد نقدینگی فقط در شبکه سبب تحرک و پویایی این مجموعه خواهد شد و ایجاد رشد نقدینگی و تورم را نخواهد داشت بلکه اگر این موضوع به صورت درست اتفاق بیفتد می‌تواند شبکه را پویا و فعال کند و می‌تواند در حوزه تولید شیر، توزیع نهاده‌ها و جمع‌آوری محصول انشاالله نقش مهمی را با حضور مردم عزیزمان در این حوزه داشته باشد.

سوال: برنامه‌ریزی کردید که چه تعداد صنایع تبدیلی مثلاً قرار است در سال 1403 تشکیل بشود؟
فصاحت: ما حدود 20 زنجیره تخصصی را الان داریم مطالعه می‌کنیم که فکر می‌کنم ظرف یک ماه آینده مطالعه آن به اتمام می‌رسد، از دو ماه پیش این مطالعه را شروع کردیم و حداقل فکر می‌کنم در این 20 زنجیره ما با حضور بخش خصوصی حداقل حدود 100 صنایع تکمیلی مهم را در کشور انشاالله در سال 1403 ایجاد خواهیم کرد.

سوال: ممنون از شما، آقای رستگار صحبت‌های پایانی را بشنویم.
رستگار: اصلی‌ترین موضوع ما در رقابت و مهم‌ترین موضوع ما در رقابت بحث توازن و رقابت سالم بین موضوعات اقتصادی و بخش خصوصی و دولتی است. ما دقیقاً در جهت رشد تولید و جهش تولید امکانات بالقوه را داریم یعنی واقعاً ابزارهای مختلفی را داریم اگر این ابزارها به معنی واقعی به کارگیری بشوند قطعاً می‌تواند مفید به فایده بشود، شعار سال به نظر من دستور است یعنی اقدام به عمل می‌خواهد، اگر شعار سال فقط تزیین محافل مختلف بشود هیچ اثری ندارد ما باید تمام توانمان را برای استفاده از منابع درست و منابع بالقوه خودمان به کار ببریم تا انشاالله بتوانیم سال خوبی را برای هم‌وطنان و کشورمان رقم بزنیم.

انتهای پیام/

انتهای پیام/

